

TÜRKÇE VE DİL BİLGİSİ ÖĞRETİMİNDE SIKLIK ÇALIŞMALARININ YERİ

The Place of Frequency Studies in the Teaching Turkish and Turkish Grammar

Salih Kürşad DOLUNAY*

Özet

Bu çalışmada sıklık çalışmalarının Türkçe ve dil bilgisi öğretimindeki yeri üzerinde durulmuştur. Giriş bölümünde “sıklık” teriminin tanımı yapılmış, daha sonra da art zamanlı ve eş zamanlı sıklık çalışmalarının ne olduğu hususunda bilgi verilmiştir. Bu arada Türkiye’de yapılan bazı sıklık çalışmalarından da kısaca bahsedilmiştir. Çalışmanın diğer bölümünde, araştırmacıların görüşlerinden de hareketle, sıklık çalışmalarının Türkçe öğretimindeki yeri, bu çalışmalardan Türkçe öğretiminin hangi alanlarında yararlanılabileceği açıklanmıştır.

Anahtar kelimeler: Türkçe öğretimi, dil bilgisi öğretimi, sıklık çalışmaları, kelime öğretimi.

Abstract

The purpose of this study was to determine the place of frequency studies in the field of teaching Turkish and Turkish grammar. In the introduction, the definition of “frequency” was given. Then “the diachronic and synchronic frequency study” concept and some of the frequency studies in Turkey were explained. To continue, making use of the opinions of the researchers of the subject, the place of frequency studies in the teaching of Turkish language, and the typical areas where these studies can be used were stated.

Key words: Teaching Turkish, teaching grammar, frequency studies, vocabulary teaching.

---

* Yrd. Doç. Dr., Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü, dolunay_k@ibu.edu.tr

Giriş

Türkçenin eğitimi ve öğretimi üzerine yapılan araştırmalarda birbirinden farklı birçok yöntem ve teknikten yararlanılmakta, elde edilen veriler birtakım bilgisayar programları aracılığıyla değerlendirilmekte ve analiz edilmektedir. Bu suretle de araştırılan konu ile ilgili bazı tespitlerde bulunulmakta ve birtakım sonuçlara ulaşılmaktadır. Yapılan araştırmaların bir kısmı Türkçe öğretimindeki mevcut durumu öğretmen, öğrenci, ders kitabı vs. bakımından tasvir etmekte, başka bir deyişle durum tespitinde bulunmaktadır. Türkçe öğretiminde yapılan bazı araştırmalar ise yeni birtakım arayışlara yöneliktir. Bunların dışında bir de Türkçenin eğitimi ve öğretiminin tarihi ile ilgili çalışmalardan bahsedilebilir. Burada belirtilen her üç çalışma alanı da şüphesiz ki Türkçenin eğitimi ve öğretimindeki verimliliği artırmada önemli araçlar olarak kabul edilmelidir.

Türkçe öğretimi üzerinde çalışan araştırmacıların üzerinde durdukları önemli konulardan biri de sıklık çalışmalarıdır. Ancak sıklık çalışmalarına geçmeden önce bu kelimenin terim olarak ne anlama geldiği üzerinde durmak gerekecektir.

Türkçe Sözlük'te (2005: 1753) ifade edildiğine göre bu kelime, dil bilgisinde “*sıkça geçme, kullanımı sık olma*” anlamına gelmektedir. Başka bir kaynakta (Vardar, 2002: 174-175) ise sıklık, “*belli uzunlukta bir konuşma ya da yazıda aynı dilsel olgu ya da birimin gerçekleşme sayısı*” olarak tanımlanmıştır. Yapılan tanımlardan da anlaşılacağı gibi sıklık çalışmaları, esasında dil biliminin nicel (sayısal) dil bilimi diyebileceğimiz dalını oluşturmaktadır. Sıklık çalışmalarının dil öğretiminde kullanılması, dil bilimi ile dil öğretiminin birbiriyle ne kadar iç içe olduğunu göstermektedir.

Yukarıda belirtildiği gibi Türkçe öğretimi araştırmalarında da sıklık çalışmaları yapılmakta ve bu çalışmalardan elde edilen sonuçlara dayanılarak bazı teklif ve tavsiyelerde bulunulmaktadır. Bunlar arasında Aksoy (1936), Pierce (1960), Harit (1971), Çifçi (1991), Kırca (1992), Tosunoğlu (1998), Koçak (1999), Yazı (2005), Yiğittürk (2005), Kurudayıoğlu (2005), Karadağ (2005), Baş (2006) ve Dolunay'ın (2009) çalışmaları sayılabilir. Bu çalışmalarda, Dolunay (2009) hariç, daha çok kelime sayımı üzerinde yoğunlaşıldığı görülmektedir. Dolunay'ın (2009) çalışmasında kelime sayımı değil Türkçedeki zaman gösteren biçim birimlerin sayımı yapılmıştır. Belirtilen bu çalışmaların yanı sıra Göz (2003), Tekcan ve Göz (2005) ve Memoğlu-Süleymanoğlu'nun (2006) çalışmaları da Türkçe öğretimi için önemli birer kaynak niteliğindedir.

Türkçe ve Dil Bilgisi Öğretiminde Sıklık Çalışmaları

Sıklık çalışmalarını esas olarak ikiye ayırmak mümkündür: 1. Art zamanlı (tarihî, diyakronik) sıklık çalışmaları, 2. Eş zamanlı (senkronik) sıklık çalışmaları. Bunlardan birincisi olan art zamanlı sıklık çalışmaları daha çok Türkçe öğretiminin tarihini ilgilendirmekle birlikte, elde edilen veriler ve ulaşılan sonuçlar eş zamanlı sıklık çalışmalarıyla karşılaştırmalar yapılmasına imkân sağlamaktadır. Eş zamanlı sıklık çalışmaları ise mevcut durumu tasvir etmekte, analiz edilen veriler ve ulaşılan sonuçlar yardımıyla da birtakım teklif ve tavsiyelerde bulunmaktadır.

Dil ve dil bilimi alanlarında yazılan makale ve kitaplar ile Türkçe öğretimi üzerine yapılmış bazı tezlerde sıklık çalışmalarının önemi vurgulanmıştır. Mesela Aksan'ın (1998, C.3: 20), dil öğretiminde sıklık çalışmalarının gerekliliğini belirten şu ifadeleri, aynen Türkçe ve dil bilgisi öğretimi için de geçerlidir: *“Okula yeni başlayan, ilkokulun ilk sınıflarındaki öğrencilere ya da bir yabancı dili öğrenmeye başlayanlara ilk aşamada öğretilmesi gereken sözcüklerin hangileri olduğu, dilin sözcüklerinin hangi sıraya göre tanıtılması gerektiği saptanırken, değişik gereksinimleri karşılayan ana dili ve yabancı dil sözlükleri hazırlanırken dildeki öğelerin sıklıklarının bilinmesi gerekmektedir.”* Ancak buna rağmen ülkemizdeki Türkçe eğitimi ve öğretiminde Aksan'ın vurguladığı hususlar pek dikkate alınmamakta, öğretim ve ders materyalleri daha çok tahminler yoluyla hazırlanmaktadır. İşte bu sebeple kelime ve biçim birimi gibi dildeki birçok unsurun kullanım sıklıklarının bilinmesi, Türkçe öğretiminde birtakım ihtiyaçların giderilmesinde yararlı olacaktır.

Atakan Kurt ve Melek Oktay ile birlikte “Türkçe İçin Bir Sıklık Analizi Programı” hazırlayan Mehmet Kara (2009: 134), bu program sayesinde ana dili Türkçe olanlar için ses, hece ve kelime öğretiminin daha kolaylaşacağını, yabancılara Türkçe öğretiminde kolaylıklar sağlanacağını ve diğer alanlarda ise içerik analizlerinin daha rahat yapılır hâle geleceğini ifade etmektedir. Ayrıca yapılacak *“isabetli analizler sayesinde dil öğretimi konusunda yazılacak kitaplarda yeni verileri ortaya koymak mümkün olabilecek, bu yolla Türkçenin değişik açılardan araştırılmasına katkı sağlanabilecek, üniversitelerin yanı sıra lise ve dengi okullarda Türkçe dil bilgisi öğretiminin verimliliği artacaktır.”*

Türkiye’de istatistik ve bilgisayarlı dil ve edebiyat alanlarına uygulayarak önemli çalışmalar yapan Sezgin (1993), Türkçe metinlerin ölçülebilir bazı özelliklerini on madde hâlinde belirtmiştir. Edebiyat araştırmalarının yanı sıra Türkçe ve dil bilgisi öğretimi ve dil bilimi

bakımından da dikkate alınması gereken bu özellikler kısaca şu şekilde sıralanabilir (Sezgin, 1993:100–101):

1. *Metinlerde harflerin geçiş frekansları,*
2. *Harflerin birbirlerini takip ediş oranları,*
3. *Türkçenin hece yapısı ve altı hece tipinin metinlerdeki nispi frekansları,*
4. *Metinlerdeki kelime uzunlukları,*
5. *Bir metindeki cümle uzunlukları,*
6. *Noktalama işaretlerinin yoğunluğu,*
7. *Metin içinde yer alan tasvir, tahkiye vs. gibi anlatım şekillerinin, konuşmaların, iktibasların işgal ettiği hacimler,*
8. *Metin içerisindeki çeşitli kelimelerin geçiş sıklıkları. Bu cümleden olarak:*
  - a. *Yazarın kullandığı kelimelerin menşe yönünden sınıflandırılması,*
  - b. *Metnin kelime zenginliği,*
  - c. *Belli uzunluktaki bir metin içinde her kelimenin kaç defa geçtiği,*
  - d. *Çeşitli kelime türlerinin (isim, fiil, edat vd.) yoğunlukları,*
9. *Metinlerdeki cümlelerin, öğelerin dizilişine göre (kurallı, devrik), yüklemelerine göre (isim cümlesi, fiil cümlesi), anlamlarına göre (haber cümlesi, inşa cümlesi vs.) ve yapılarına göre (basit, birleşik) tasnif edilerek her grubun nispi miktarının bulunması.*
10. *Yazarın kullandığı edebî sanatların yoğunluğu.*

Metinlerin yukarıda verilen ölçülebilir özellikleri üzerine yapılacak çalışmalardan Türkçe öğretiminin temelini oluşturan anlama ve anlatma becerilerinin geliştirilmesinde ve dil bilgisi öğretiminde yararlanılabilir. Ayrıca Türkçe ders kitaplarının yazılması, müfredat programlarının oluşturulması ve Türkçenin yabancılara öğretimi gibi konularda da bu tip çalışmalar yol gösterici olabilir.

Dil ve dil öğretimi alanlarında çalışanlar için önemli kaynaklardan biri ters sıklık sözlükleridir. Memoğlu-Süleymanoğlu, Türkçenin Ters Sıklık Sözlüğü adlı araştırmasında bu tip çalışmaların dil öğretimi, özellikle dil bilgisi öğretimi konusunda da yararlı olabileceğini belirtmektedir. Bir ters sıklık sözlüğü, yapım veya çekim ekleriyle ilgili olarak derse hazırlanan bir

öğretmen veya öğretim üyesine zaman kazandırmaktadır. Dolayısıyla öğretim üyesi veya öğretmen, herhangi bir yapım veya çekim ekinin yaygınlığı konusunda da bilgi edinerek derste üzerinde duracağı ekleri ona göre seçecektir. Ters sıklık sözlüklerinin bir diğer yararı da ders kitapları hazırlanırken ortaya çıkmaktadır. Çünkü bu sözlükler daha sık kullanılan eklerin, daha fonksiyonel, işlek ve önemli dil modellerinin ders kitaplarında yer almasını sağlayabilir (Memoğlu-Süleymanoğlu, 11: 2006).

Vardar yönetiminde Güz, Huber, Senemoğlu ve Öztokat'ın (2002:175) hazırladıkları Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü'nde sıklık çalışmalarının önemi üzerinde de durulmuştur:

“Sıklık, kullanılabilirlik kavramıyla birlikte yabancı dil öğretimi alanında öğretilecek öğelerin belirlenmesine ve aşamalanmasına büyük katkıda bulunmuştur. Yabancı dil öğretimi dışında sözlük çalışmalarının yanı sıra biçembilim incelemelerinde de bu kavramdan geniş ölçüde yararlanılmıştır. Sıklık incelemeleri tüm dil birimlerine uygulanmaktadır: Sesbirimler, sözlükbirimler, sözdizimsel yapılar vb. Dildeki sözcüklerin yazıda ve konuşmada eşit olarak dağılmadığını gözlemleyen, kimi öğelerin diğerlerine oranla daha sık kullanıldığının bilincine varan araştırmacılar, birçok dilde sözcüksel sıklık dizelgeleri oluşturmuşlardır. Bu çalışmalar özellikle dil öğretimi konusunda yararlı olmuş, yöntemlerin geliştirilmesini sağlamıştır.”

Bu açıklamalar, dil biliminde herhangi bir dil için kullanılsa da Türkçenin hem yabancı dil hem de ana dili olarak öğretiminde sıklık çalışmalarından yararlanılabileceğini göstermektedir.

İleri ülkelerde benimsenen ve iyi sonuçlar veren yöntemlerin Türkçe öğretiminde de uygulanması gerektiğini belirten Aksan (2004: 256), buna örnek olarak sıklık çalışmalarını gösterir. Bu tür çalışmalar, ilköğretim ve ortaöğretim kitaplarında, yetişkinlerin eğitiminde kullanılan kitaplarda, yabancılar için hazırlanacak Türkçe kitaplarında kelimelerin seçimi konusunda yol göstericidir. Aksan (2004: 256), sıklık cetvelleri olmadığı ve kelimelerin kullanılış sıklığı dikkate alınmadığı için söz konusu kitaplarda kelime seçiminin şahsi görüş ve değerlendirmeler doğrultusunda yapıldığını ifade etmektedir. Araştırmacının bu açıklamaları bugün Türkçe öğretimindeki önemli problemlerden birine işaret etmektedir.

Sıklık çalışmaları, çocuk edebiyatı açısından da önemli bir kaynaktır. Ancak bu durumun, Batı ülkeleri için geçerli olduğu görülmektedir.

Ülkemizde henüz çocuk kitaplarının yazılmasında sıklık çalışmalarına başvurulduğu söylenemez. Başka bir ifadeyle ülkemizde yayımlanan çocuk kitaplarının kaç kelimedenden meydana gelmesi, atasözleri ve deyimlerden ne kadar yararlanması gerektiği konusunda bir ölçüt mevcut değildir. Bunun yanı sıra, yayımlanan çocuk kitapları, hedef kitlenin özelliklerine göre bilimsel ölçülerle tasnif edilmemiş ve seviyelendirilmemiştir. Buna karşılık Batıda yayımlanmış çocuk kitaplarının seviyelendirilmesinde, kelime hazinesi konusu da dikkate alınmakta ve çocuk edebiyatı yazarları sıklık çalışmalarıyla önceden tespit edilmiş olan birtakım ölçütlerden yararlanmaktadır (Baş, 2006:149–150).

Türkçe programı hazırlanmadan ve Türkçe ders kitabı yazılmadan önce birtakım uygulama ve araştırmaları incelemek gerekmektedir. Bu konuda öğrencilerin yazılı anlatım becerilerinden elde edilecek veriler önemli bir kaynak teşkil eder. Öğrencilerin yazılı anlatımları, onların yazma becerisindeki yeterlilikleri hakkında bilgi verdiği gibi, dil bilgisi öğretimi ile ilgili konularda da kılavuz vazifesi görür. Mesela zaman gösteren biçim birimler konusunda, öğrencilerin yazılı anlatımları dikkatle incelenerek onların bu biçim birimleri hangi sıklıkla ve ne oranda kullandıkları incelenmeli; Türkçe ve dil bilgisiyle ilgili ders materyalleri hazırlanırken bu gibi araştırmalardan da yararlanılmaya çalışılmalıdır (Dolunay, 2009: 51).

Karadağ (2005) da Türkçe öğretiminde sıklık çalışmalarından yararlanması gerektiğini belirtmiştir. Temel eğitimde, sıklığı en yüksek kelimelerin öğrencilere kazandırılması genel bir prensip olarak kabul edilmeli ve öğretim programları buna göre planlanmalıdır. Temel eğitimde öğrencilere en sık kullanılan kelimelerin aktif olarak öğretilmesi, onların ortak bir kelime hazinesi kazanması anlamına gelmektedir (Karadağ, 2005: 29).

Kurudayıoğlu (2005), sıklık çalışmaları konusunda Karadağ'la (2005) aynı görüşleri paylaşmaktadır. O da öğrencilere ortak bir kelime hazinesi kazandırılması gerektiğini ifade eder. Buna göre ilköğretim okullarındaki Türkçe derslerinde öğrencilerin ileriki hayatlarında da kullanabilecekleri asgari kelime hazinesinin öğretimi son derece önemlidir. Sosyal uzlaşma ve anlaşmanın en alt sınırı, ortak kelimeler dünyasına sahip olmaktan geçmektedir. Bu yüzden, ilköğretimin sonunda ulaşılması gereken hedef, aktif kullanıma hazır, asgari düzeyde ortak bir kelime hazinesinin öğrencilere kazandırılmasıdır (Kurudayıoğlu, 2005: 70). Belirtilen bu hedeflere ulaşabilmek için de kelime sıklığı çalışmalarına ihtiyaç vardır.

Sıklık araştırmalarının Türkçe ve dil bilgisi öğretimi açısından önemi vurgulanmasına rağmen ülkemizde bu konu üzerinde yapılan çalışmalardan

yeteri kadar yararlanılmadığını söylemek mümkündür. Nitekim hazırlanmış Türkçe ders kitapları ve çocuklara yönelik eserlerde hangi ölçütlerin temel alındığı bilinmemektedir.

Sonuç

Araştırmacılar sıklık çalışmalarından dil, dil bilimi, dil öğretimi, edebiyat bilimi ve bunların alt dallarında yararlanılabileceğini belirtmişlerdir. Dolayısıyla Türkçe ve dil bilgisi öğretiminde de göz ardı edilmemesi gereken çalışma konularından biri de sıklık araştırmalarıdır. Bu araştırmaların verilerinden yararlanmak için Millî Eğitim Bakanlığı bünyesinde bir komisyon kurulmalı ve bu komisyon her yaş grubu için kelime listeleri oluşturmalıdır. Bu listeler çocuk edebiyatı yazarları ve ders kitabı hazırlayıcıları için bir kılavuz niteliği taşıyacaktır. Üniversitelerde yapılan sıklık çalışmalarından ancak bu şekilde yararlanılabilir. Aksi hâlde, yapılan yüksek lisans ve doktora tezlerinin, yazılan bildiri ve makalelerin asıl amacına ulaşması mümkün olmaz.

Sonuç olarak Türkçe üzerine yapılan ve yapılmakta olan sıklık çalışmalarından Türkçe ve dil bilgisi öğretimi için hangi konularda yararlanılabileceği ana çizgileriyle şöyle sıralanabilir:

1. Ana dili Türkçe olanlar için: Kelime öğretimi, seviyeye uygun sözlük hazırlama, dil bilgisi öğretimi, Türkçe ders kitabı hazırlama
2. Yabancılara Türkçe öğretimi için: Kelime öğretimi, seviyeye uygun sözlük hazırlama, dil bilgisi öğretimi, Türkçe ders kitabı ve okuma kitapları hazırlama
3. İki dillilere Türkçe öğretimi için: Kelime öğretimi, seviyeye uygun sözlük hazırlama, dil bilgisi öğretimi, Türkçe ders kitabı ve okuma kitapları hazırlama
4. Türk soylulara Türkiye Türkçesi öğretimi için: Kelime öğretimi, seviyeye uygun sözlük hazırlama, dil bilgisi öğretimi, Türkçe ders kitabı ve okuma kitapları hazırlama
5. Çocuk edebiyatına yönelik eserler hazırlama

Yukarıda maddeler hâlinde sıralanan hususlar, şüphesiz ki hedef kitlenin niteliğine ve takip edilecek programa göre genişletilebilir.

KAYNAKLAR

AKSAN, Doğan (1998). Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

AKSAN, Doğan (2004). Dilbilim ve Türkçe Yazıları. İstanbul: Multilingual.

AKSOY, Ömer Âsım (1936). Bir Dili Öğrenmek İçin En Lüzumlu Kelimeler ve Bu Kelimelerin Belirtme Usulü. Gaziantep: Gaziantep Halkevi Dil, Edebiyat, Tarih Şubesi Yayınları.

BAŞ, Bayram (2006). 1985–2005 Yılları Arasında Çocuk Edebiyatı Sahasında Yazılmış Tahkiyeli Metinlerin Söz Varlığı Üzerine Bir Araştırma. Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü (Yayımlanmamış Doktora Tezi).

ÇİFÇİ, Musa (1991). Bir Grup Yükseköğrenim Öğrencisi Üzerinde Kelime Serveti Araştırması. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi).

DOLUNAY, Salih Kürşad (2009). İlköğretim İkinci Kademedeki Zaman Ekleri ve Fonksiyonlarının Öğretimi. Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü (Yayımlanmamış Doktora Tezi).

GÖZ, İlyas (2003). Yazılı Türkçenin Kelime Sıklığı Sözlüğü. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

GÜZ, Nüket, Emel HUBER, Osman SENEMOĞLU ve Erdim ÖZTOKAT (2002). Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü. (Editör: Berke VARDAR). İstanbul: Multilingual.

HARIT, Ömer (1971). Kelime Hazinesi Araştırması. Ankara: MEB Planlama Araştırma ve Koordinasyon Dairesi Yayını.

KARA, Mehmet, Atakan KURT ve Melek OKTAY (2009). *Türkçe İçin Bir Sıklık Analizi Programı*. Türkçenin İzinde. (Editörler: Mehmet Dursun ERDEM ve Sibel ÜST). İstanbul: Kesit Yayınları.

KARADAĞ, Özay (2005). İlköğretim I. Kademe Öğrencilerinin Kelime Hazinesi Üzerine Bir Araştırma. Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü (Yayımlanmamış Doktora Tezi).

KIRCA (ZENGİN), Nesrin (1992). İlkokulun Dört ve Beşinci Sınıflarında Türkçe Eğitimi ve Öğretimi Üzerine Araştırmalar:1 Türkçe Ders Kitapları. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi).

KOÇAK, Hikmet (1999). Sağlık Meslek Lisesi Öğrencilerinin Kelime Hazinesi ile İlgili Bir Araştırma. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi).

KURUDAYIOĞLU, Mehmet (2005). İlköğretim II. Kademe Öğrencilerinin Kelime Hazinesi Üzerine Bir Araştırma. Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü (Yayımlanmamış Doktora Tezi).

Türkçe ve Dil Bilgisi Öğretiminde Sıklık Çalışmalarının Yeri

MEMOĞLU-SÜLEYMANOĞLU, Hayriye (2006). Türkçenin Ters Sıklık Sözlüğü. Ankara: Kurmay Kitap Yayın Dağıtım.

PIERCE, Joe E. (1960). Türkçe Kelime Sayımı. Ankara: MEB Yayın Müdürlüğü Basılı Eğitim Malzemeleri Hazırlama Merkezi.

SEZGİN, Fatin (1993). Dil ve Edebiyatta İstatistik ve Bilgisayar Uygulamaları. İstanbul: Dergâh Yayınları.

TEKCAN, Ali İ. ve İlyas GÖZ (2005). Türkçe Kelime Normları. İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi.

TOSUNOĞLU, Mesiha (1998). İlköğretim Okuluna Başlayan Öğrencilerin Okuma Yazmayı Öğrenmeden Önceki Kelime Serveti Üzerine Bir Araştırma. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayımlanmamış Doktora Tezi).

Türkçe Sözlük (2005). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

YAZI, Zafer (2005). Orta Öğretim 10. Sınıf öğrencilerinin Kelime Hazinesi Üzerine Bir Araştırma. Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi).

YİĞİTTÜRK, Hasan (2005). Orta Öğretim 9. Sınıf öğrencilerinin Kelime Hazinesi Üzerine Bir Araştırma. Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi).